

IRENA GAYATRI HORVAT: Razpoka

Čas požarov, vulkanskih izbruhov in potresov, v katerem ustvarja umetnica Irena Gayatri Horvat, prinaša kozmična sporočila in dogajanja, ki se zarežejo v njen srčni utrip. Ko se 22. marca 2020 ob 6.24 uri pod njo zatresejo tla v njenem slovenskem domu, ko se trese, maje in škriplje vsa hiša, se v nekaj minutah zave, da se je zatresel njen rodni Zagreb, njen dom. Panično zvoni svojim sorodnikom, prijateljem, medtem ko se hiša ponovno guga kot ladja v viharju. Ne more gledati fotografij, ki prihajajo ...

Potem potres okrona karantena. Teče voda, teče čas. Čaka na novi klopci nad potokom ob hiši in v zemljo stresa semena, vnaša sadike za čas, ki pride. Neskončno dolgo čaka, da bi lahko videla svoj ranjeni zagrebški dom. 18. maja se končno pogovarja s sosedom – skozi razpoko v zidu svojega doma. Razpoke vsepovsod, razpoke v njeni gotovosti.

Obhodi svoj rodni Zagreb. Zdaj dež, zdaj sonce. Odvažajo opeko, spuščajo dimnike, obnavljajo mesto. Mešani občutki jo dušijo v grlu.

Ko ne ve, kdaj se bo zacelila razpoka v njenem srcu, se rodi slika. Zavesa pred templjem njenega srca se je raztrgala na dvoje kot v davnem času križanja in zarisala križ na sliki. Skozi razpoko med Nebom in Zemljo prodira oranžna svetloba in izprožene roke so pripravljene, da varno pridržijo novorojenca, ki iz sveta izza zavese vstopa v prostor in čas tukaj in zdaj, iz nevidnega svetišča v vidni svet. Umetnica nam posodi oko infrardeče kamere, da na nevidni strani zaznamo svete glagolske pismenke, ki izpisujejo večne zakone Življenja, kakršne je v davnini uzrl Mojzes, in Lepoto, ki jo v svetišču ustvarjalnega ognja, rojeva Umetnost.

Kozmično sporočilo, ki se je rodilo iz ranjenega srca umetnice za čas, ko so na njenem vrtu zadišale cvetoče vrtnice.

Nada Šumi